

dorinta m-as numi

Dorina Neculce

---

mă privesc din exterior
așa ca pe dinăuntru
ca într-o lume-oglină concavă ah
de nu m-aș recunoaște doamne
de nu m-aș mai supune înnegrit
și atât de anevoios
comandă unui trup
îngropat în sânge
câte nu vrea
ființa asta adâncă dar
nu
avem credințe și
încă mai secerăm grâul
cu mâinile goale cu
unghiile întărite ca
niște elitre ce acoperă
burta rotundă a insectelor
de plumb
mi-aș putea umezi
numele cu petale
din boabe de ger decupate
dorință m-aș numi și
m-aș ascunde
în mâinile filiforme ale
pescarului de umbre
ca un înger cu derma gelatinoasă
m-aș retrage înflorind livezile
cu vișini aș lua cu mine copiii
peste nourii croșetați din sârme
și ne-am petrece
într-un ultim strigăt
-oraș al luminilor mele-oraș
țâșnit din umerii de ceață
ai zidului palid
piatră peste piatră
m-aș așeza și m-aș
re)clădi